

Arska-vaarin palsta

"Kun meidän pojat lähti" MONGOLIAAN

1960- ja 70-luvuilla järjestettiin *lasten maailmankisoja* vuosittain eri puolilla maailmaa, eli tavallaan Lasten olympialaisia. Suomestakin osallistuttiin kyseenomaisiin kisoihin lähinnä TUL:n toimesta.

Karsintakilpailuja järjestettiin eri puolilla Suomea ja niiden perusteella valittiin alle 14 vuotiaista nuorista joukkue, johon kuului 6 tyttöä ja 6 poikaa. Lisäksi mukaan lähti tarpeellinen johtoryhmä. Viimeinen karsinta 1972 pidettiin Oulussa 4.6. Pakilan Visan Arto oli 5. ja Ari 6. Pakilan Visalla oli silloin hyviä tyttö- ja poikaurheilijoita yleisurheilussa.

Vuonna 1972 joukkueeseen siis selviytyivät *Arto Keski-Nikkola ja Ari Suomi* ja kisa-paikkana oli kaukainen Mongolia. Kisat järjestettiin 22.-23.7., mutta jännittävälle matkalle lähdettiin jo 12.7. Kesäleiri ennen kilpailuja kesti lähes kaksi viikkoa. Jännitys oli erittäin kova sillä Mongoliasta tiedettiin hyvin vähän.

Helsingistä lähdettiin Moskovaan junalla ja eräiden kohdalla matka oli keskeytyä heti alkuun. Leningradissa (nyk. Pietari) Moskovan juna silloisen tavan mukaan vaihtoi raidetta ½ tunnin pysähdyksen aikana. Joukkueen valmentaja Olli Vuolanen ja meidän Arto eivät olleet tarpeeksi tarkkakorvaisia kun asiasta kerrottiin. He lähtivät kaupungille tai asemalle tutustumaan. Tuli junan lähtöaika ja lähdettiin ilman Artoa

TUL:n alle 14-vuotiaat nuoret Leningradin asemalla 1972. Kuvasta puuttuvat eksyneet lampaat. Kuva Upi Mönkkönen

ja Ollia. Moskovan asemalla sitten jännittyneinä odoteltiin seuraavaa Leningradin junaa ja siinähan eksyneet tulivatkin.

Moskovasta matkaa jatkettiin lentokoneella yhdellä välilaskulla Ulan Batoriin Mongolian pääkaupunkiin.

Itse perillä olosta eivät pojat osanneet kertoa oikein mitään, olivat niin päähän lyötyjä näkemästään ja kokemastaan. *Hevosen maitoa juotiin ja jännää oli*, vain vastattiin. Kisoissa Suomen joukkue oli yhdeksäs.

Tiedot onki Arska.

PS. Joukkueissa oli mukana visalaisia viitenä eri vuonna.